

ישעיהו (כא:יא-יב)

משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל:
אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו:

בראשית (כה:יג-יד)

ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
ומשמע ודומה ומשא:

ישעיהו (פרק כא)

(יג) משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים:
(יד) לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד:
(טו) כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה:
(טז) כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר:
(יז) ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי ה' אלהי ישראל דבר:

בראשית (פרק כה)

(יא) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:
(יב) ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
(יג) ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
(יד) ומשמע ודומה ומשא:
(טו) חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:
(טז) אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם:
(יז) ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו:
(יח) וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:

בראשית (פרק טז)

(יא) ויאמר לה מלאך ה' הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע ה' אל עניך:
(יב) והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן:
(יג) ותקרא שם ה' הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם ה'לם ראיתי אחרי ראי:
(יד) על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד:

במדבר (כד:יח)

והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל:

ישעיהו (כא:יא)

שמר מה מלילה שמר מה מליל

בראשית (פרק כא)

(ה) ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו:
(ו) ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי:
(ז) ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו:
(ח) ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק:
(ט) ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק:
(י) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק:

בראשית (פרק כח)

(כ) וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש:

(כא) ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים:

ישעיהו (כא:יב)

אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו

דברים (פרק לג)

(ב) ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת אש דת למו:

(ג) אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך:

(ד) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

(ה) ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:

בראשית רבתי פרשת ויגש

כנגד הגלות שהוא חשוך כלילה כד"א שומר מה מלילה

שמות רבה (יח:יב)

מה ראה לומר ליל שמורים שבו עשה גדולה לצדיקים כשם שעשה לישראל במצרים ובו הציל לחזקיהו ובו הציל לחנניה וחביריו ובו הציל לדניאל מגוב אריות ובו משיח ואליהו מתגדליו, שנאמר אמר שומר אתא בקר וגם לילה...

ספרי דברים (ס"ו שמג)

דבר אחר כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל לא בלשון אחד אמר להם אלא בארבעה לשונות שנאמר ויאמר ה' מסיני בא זה לשון עברי וזרח משעיר למו זה לשון רומי הופיע מהר פארן זה לשון ערבי ואתה מרבבות קדש זה לשון ארמי.

דבר אחר ויאמר ה' מסיני בא, כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל לא על ישראל בלבד הוא נגלה אלא על כל האומות, תחילה הלך אצל בני עשו אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תרצה אמרו כל עצמם של אותם האנשים ואביהם רוצח הוא שנאמר והידיים ידי עשו ועל חרבך תחיה הלך אצל בני עמון ומואב אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תנאף אמרו לו כל עצמה של ערוה להם היא שנאמר ותהרין שתי בנות לוט מאביהן הלך אצל בני ישמעאל אמר להם מקבלים אתם את התורה אמרו לו מה כתוב בה אמר להם לא תגנוב אמרו לו כל עצמם אביהם ליסטים היה שנאמר והוא יהיה פרא אדם וכן לכל אומה ואומה שאל להם אם מקבלים את התורה שנאמר יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך יכול שמעו וקבלו תלמוד לומר ועשיתי באף ובחימה נקם את הגוים אשר לא שמעו לא דיים שלא שמעו אלא אפילו שבע מצות שקבלו עליהם בני נח לא יכלו לעמוד בהם עד שפרקום כיון שראה הקדוש ברוך הוא כן נתנם לישראל, משל לאחד ששילח את חמורו וכלבו לגרן והטעינו לחמור לתך ולכלב שלש סאים היה החמור מהלך והכלב מלחית פרק ממנו סאה ונתנו על החמור וכן שיני וכן שלישי כך ישראל קבלו את התורה בפירושה ובדקדוקיה אף אותם שבע מצות שלא יכלו בני נח לעמוד בהם ופרקום באו ישראל וקבלום לכך נאמר ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו.

פסקת רבתי (פרשה לג)

וה' אלהים פתח לי אוזן ואנכי לא מריתי לפיכך ואחור לא נסוגתי לא נעשיתי אחור (לנבואת) [לנבואה] אלא [נתנביתי יותר] לכל הנביאים, שכן אתה מוצא את ישעיה שנתנבא נבואות הרבה יותר מכל הנביאים, ולא עוד אלא שנתנבא על כל אומות העולם משא בערב משא מואב משא דומה.